

zlog DVANAJSTEREC

za knjižne žolne in polhe

Kri je rdeča, če je živa,
če je plemenita, je plava,
če je črna, je na smrt bolna.
V moje početje je vrisano znamenje, človeški križ:
ena premica je pokončna, druga vodoravna. Navpik kot visoka pesem
rase v dvanajsternih zlogih. Urok, v zagovor zgnetenе besede,
polaganje rok, s tretjim očesom zaznavanje v nadir in zenit,
tkanje niti v prt, da bomo ob vodoravni mizi jedli, pili in si oddahnili.
Je moje izrekanje mlezivo sviloprejke ali pajkova slina?
Naj je starožitna pisava na ladjicah iz papirja, ki jih spuščam v tolmun,
na zrcalno gladino, da splavajo po očesu vodnega vira,
se odtisnejo v zrklo vseh, ki te barčice spremljajo in prebirajo.
Novi vek se poraja, in presnavljam rogati virus. Levim se, kot se spak
levi v meni: ker sem, dokler spočenjam v gnezdu svojega jaza in časa.
Bo v ogledalu sled, da sem s spako na tesnem živel, ji dajal dom in ime?
Ko mi postaja *brižnik*, ker človeku odreja biti z vrstnikom narazen- blizu.
Bodo zakletve zalegle, da to *paživo*, ki je vedno na preži, ne prevzame oblast?

*Ni lepšega te dni, kot biti negativen: na korona testu in na vrtu.
Preganjam tiče, ki bodo skušali pozobati češnje z drevesa.
Naj te češnje zorijo za ostarele v domovih za osamele,
naj počakajo na otroke, ki so jim vzeli igrala,
potem ko sta jim bila vzeta že voda in ogenj,
ko jim je bila vzeta bližina pravljič in babic,
naj sami plezajo ponje in jih sproti jejo.
Češnje so za majske punce,
za fantiče v zadregah ob zadrgah.
Češnje so še za prebege,
za vse preživele z vseh koncev sveta,
ki so ušli zmaju iz votline.
Toliko jih je mojih češenj, in niti ene preveč: ne za tatinske ptiče
ne za na torto v palači prepirljivih narodov
ne za v štrukelj okoliških samojedov.*

*Na pergameno, v kamen, v papir odtisnjeno življenje biva zdaj še digitalno,
na elektronski dlani. Včasih smo si brali z dlaní.
Veliko vmesnega je v novih medijih, a saj ne živimo več na drevesih,
da bi listali samo po starih knjigah, teh gradovih iz papirja. Vsaj nekateri.*

Petelin ta čas še kar kliče na zdravje
NE SEGAJ VEČ V ROKO- POZDRAVLJAJ Z OČMI!

Marko Kravos, predsednik Društva Bralna značka Slovenije – ZPMS
v prvem kraju maja 2020